

A világgazdaság a geopolitika árnyékában

HORVÁTH MARCELL

MKI Nézőpont

A Magyar Külügyi Intézet rendszeres kiadványa.

Kiadó:

© Magyar Külügyi Intézet, 2026.

Szerző(k):

Horváth Marcell

Lektorálta:

Kulcsár Andrea

Korábbi kiadványainkat megtekintheti az [Intézet](#) weboldalán.

Borítókép forrás: Shutterstock

Horváth Marcell, vezető kutató, MKI

A VILÁGGAZDASÁG A GEOPOLITIKA ÁRNYÉKÁBAN

A Nemzetközi Valutaalap (International Monetary Fund, IMF) 2026. tavaszi ülése ismét arra világított rá, hogy a világgazdaság kilátásait ma már egyre kevésbé lehet a geopolitikai kockázatoktól elválasztva értelmezni. Az azok miatt kialakuló feszültségek ugyanis mindinkább összefüggnek az energiaárak emelkedésével, az infláció alakulásával és így a növekedési lehetőségekkel is. A geopolitikai töredezettség és az elhúzódó vagy kiszélesedő regionális konfliktusok önmagukban is alakítják a globális gazdasági környezetet, hiszen jelentős mértékben akadályozzák a bővülést és destabilizálják a globális piacokat. De ezek a kedvezőtlen geopolitikai hatások leginkább az európai piacot érintik, így Európa valamennyi országának kifejezetten borús kilátásokkal kell számolnia. A helyzetet tovább rontja az amerikai–kínai versengés, valamint a protekcionista gazdaságpolitikai fordulat.

De nemcsak a világgazdaságban érvényesül egyre fokozottabban a geopolitikai faktor, hanem a Bretton Woods-i intézményrendszerbe, vagyis az IMF-be és a Világbankba is mind nyíltabban tér vissza a nagyhatalmi rivalizálás. Kína és az Amerikai Egyesült Államok az utóbbi szintereken is egymással versengő, de eltérő stratégiákat követ. A két fél megközelítésének a közös vonása, hogy egyik sem tekinti a nemzetközi pénzügyi intézményeket politikailag semleges térnek. Peking – a multilateralizmus védelmezőjeként – a fejlődő államokat az amerikai protekcionizmussal szemben segítő reform igényével lép fel, ugyanakkor a geopolitikai célja, hogy a kvóták módosításával nagyobb intézményi súlyt és befolyást szerezzen magának. Washington azonban a Világbank és az IMF kezdeti szerepét állítaná vissza, amikor az USA-é volt a meghatározó irányító pozíció. Annyit viszont változtatna, hogy az energiabiztonságnak, a kritikus nyersanyagokhoz való hozzáférésnek és az ellátási láncok diverzifikációjának az intézményes szintre emelésével kívánja elérni a Kínától való függőség visszaszorítását. A világgazdaságban közelgő viharfelhőkhöz hasonlóan az IMF és a Világbank működésére is egyre nagyobb árnyékot vet a nagyhatalmi versengés.

BORÚS GAZDASÁGI KILÁTÁSOK

Az utóbbi években az amerikai–kínai vámháború és az új protekcionista gazdaságpolitikából eredő nagyfokú bizonytalanság jelenti a geopolitikai tényezőt a világgazdaság alakulásában. E negatív hatásokat eddig még ellensúlyozni tudták a technológiai és az innovációs beruházások, továbbá a techpozitív hangulathoz azt támogató pénzügyi kondíciók és ösztönzők is kapcsolódtak. Azonban a közel-keleti konfliktus és a Hormuzi-szoros lezárása a világgazdaság egyik központi strukturális kockázatává vált, mivel közvetlenül befolyásolja az energiaárakat, az inflációt és a globális növekedési pályát. A geopolitikai konfliktusok mára már nem csupán külső zavarok, de a makrogazdasági előrejelzések egyik alapvető változójává váltak.

Mindezek következtében az IMF és a Világbank a közös tavaszi ülésén is kiemelten foglalkozott a geopolitikai kérdésekkel. Az évi két alkalommal rendezett nagyszabású washingtoni egyeztetésükre a globális pénzügyi világ vezetői – pénzügyminiszterek, jegybankelnökök, nemzetközi szervezetek első emberei –, piaci szereplők, közgazdászok, elemzők és a globális média képviselői gyűlnek össze. Míg a tavaszi üléseken (áprilisban) túlnyomórészt a makrogazdasági kilátásokra, a World Economic Outlook (WEO) gazdasági előrejelzéseire és a globális stabilitási jelentésre fókuszálnak, addig az őszi megbeszéléseken (októberben) a stratégiai kérdéseknek, a kvótarendszerek és a hosszú távú reformok ügyének, valamint a tagországok gazdaságpolitikai konzultációinak biztosítanak elsőbbséget. Mindkét fórumon ülést tart a Nemzetközi Monetáris és Pénzügyi Bizottság (International Monetary and Financial Committee, IMFC) és a Fejlesztési Bizottság (Development Committee, DC) is, amelyen a nagyhatalmak vezetői közvetlenül ütköztetik a prioritásaikat. Az idej, gyorsan változó helyzet miatt áprilisban az IMF három (alap-, kedvezőtlen, súlyos) esetre szóló forgatókönyvet is készített, amelyekben a háború időtartama, intenzitása és kiterjedése alapján különbözőképpen számolt. Az alapforgatókönyv abból indul ki, hogy a konfliktus rövid ideig tart, korlátozott kiterjedésű lesz, és nem bénítja meg tartósan az energiaellátást, így az energiaárak tekintetében kb. 19 százalékos emelkedés várható, és az ellátási láncok viszonylag gyorsan helyreállnak. Az IMF ennek alapján a 2026-os globális előrejelzését a következőképpen módosította: a növekedés a korábban jelzett 3,4-ről 3,1 százalékosra csökkenne, az infláció mértéke pedig 4,4 százalékra emelkedne.

A kedvezőtlen forgatókönyv ennél nagyobb kockázati szinttel számol, valamint szélesebb körű regionális instabilitást és elhúzódo zavarokat feltételez. Az erre vonatkozó előrejelzés szerint az olaj ára 2026-ban hordónként kb. 100 dollárra emelkedik, de 2027-ben nagyjából 75 dollárra esik vissza. A második negyedévben a gáz ára Európában és Ázsiában 160 százalékkal emelkedhet az alapforgatókönyvben szereplő értékhez képest, azonban jövőre azon a területen is nagyrészt visszarendeződés várható. Mindez tartósan magasabb energiaárakat, megugró inflációt és szigorodó globális pénzügyi feltételeket okozhat az év második felében. Így az ideai globális növekedés 2,5 százalékosra eshet vissza, míg az infláció 5,4 százalékosra nőhet.

A súlyos helyzetre készült forgatókönyv szerint kritikus gazdasági sokk várható, és az energiaellátási zavarok jövőre is folytatódnak. Emellett súlyos makrogazdasági instabilitás, az energiaellátás tartós blokkolása (pl. Hormuzi-szoros) és az alapvető nyersanyagok árának a robbanásszerű emelkedése szerepel az előrejelzésben. Ennek megfelelően a globális növekedés 2026-ban 2,1 százalékosra esne vissza, és a világgazdaság nagyon közel kerülne egy olyan globális recesszióhoz (2% alatti növekedési ütem), mint amilyen a 2008–2009-es globális pénzügyi válság, majd a Covid 19-világjárvány következtében alakult ki. A negatív hatások tartóssága miatt 2027-ben a növekedés 2,2 százalékosra csökkenhet, míg az infláció nagysága idén elérheti az 5,8 százalékot, jövőre pedig még magasabbra, 6,1 százalékra emelkedhet.¹

EURÓPA NEHÉZ HELYZETBEN

Az IMF szerint Európa, de különösen a közép- és kelet-európai térség sérülékennyé válhat az újabb háború miatt. A kelet-közép-európai térség (KKE) geopolitikai kiszolgáltatottsága abból fakad, hogy egyszerre érvényesül az energiaáraknak, a gyenge külső keresletnek és a német ipari ciklus lassulásának való kitettsége. Az IMF-nek az Európára szóló előrejelzése² a közel-keleti konfliktus okozta energiaársokk hatására 1,3 százalékos – azon belül az eurózónára vonatkozóan 1,1%-os – növekedést és 2,6 százalékos inflációt vetít előre erre az évre. A kontinens a 2022-ben kirobbant orosz–ukrán után a jelenlegi közel-keleti háború következményeként ismét egy energiakrízissel szembeül, amely egyszerre fékezi

1 „World Economic Outlook: Global Economy in the Shadow of War”, *International Monetary Fund (IMF)*, 2026. április 22., <https://www.imf.org/-/media/files/publications/weo/2026/april/english/text.pdf>.

2 „Regional Economic Outlook: Europe”, *International Monetary Fund*, 2026. április, <https://www.imf.org/en/publications/reo/eu/issues/2026/04/17/regional-economic-outlook-europe-april-2026>.

a növekedést, emeli az inflációs nyomást, és növeli a bizonytalanságot, miközben a beruházás és a fogyasztás gyengülése már rövid távon is érzékelhető. A jelentés külön hangsúlyozza, hogy a problémára adandó válasz nem lehet széles körű, fiskálisan költséges kompenzáció, inkább célzott, átmeneti támogatásokra és az energiatartósságot csökkentő reformokra van szükség.³ Európa nehéz helyzetét mutatják az Eurostat által közölt idei első negyedéves GDP-számok, amelyek egyértelmű lassulást jeleznek, és a stagnálás veszélyére figyelmeztetnek.⁴ Ráadásul a lassuló dinamika kapcsán csak részben lehet az iráni háborúra és az energiaválságra hivatkozni, hiszen a közel-keleti konfliktus csak február utolsó napjaiban robbant ki, tehát a tényleges hatásai várhatóan majd később jelentkeznek teljes mértékben.

A BRETTON WOODS-I INTÉZMÉNYEK A GEOPOLITIKA FÓKUSZÁBAN

A tavaszi IMF-ülések egyik érdekes fejleménye, hogy kiderült, a Bretton Woods-i intézmények is egyre inkább a nagyhatalmi versengés terepévé válnak. Ezt az is mutatja, hogy az IMFC végén – az elmúlt évekhez hasonlóan – most sem sikerült egy minden résztvevő által elfogadott közös nyilatkozatot kiadni. A töréspontot az orosz–ukrán háború jelentette, amelynek a kitörése óta a tagállamok között nincs egyetértés annak, de más geopolitikai konfliktusoknak a megítélésében sem. A nyugati országok erősebb kritikát sürgetnek Moszkvával szemben, míg Oroszország és több, viszonylag semleges állam ellenzi azt. A konszenzus hiánya miatt közös közlemény helyett a gazdasági fórumon is csak elnöki nyilatkozatok (Chair's Statement) születnek. Ez jól mutatja, hogy bár az IMF és a Világbank továbbra is a globális gazdasági stabilitás kulcsintézménye, a működésüket egyre inkább a geoökonómiai érdekek és a stratégiai szempontok határozzák meg: többek között az USA és Kína is eltérő megközelítésű szerepet szánna nekik.

KÍNA: A MULTILATERALIZMUS SZÓSZÓLÓJA

A kínai jegybank elnöke, Pan Kung-seng az IMFC-ülésen elmondott beszédében ismét hazájának a multilateralizmus melletti elköteleződését hangsúlyozta. Az amerikai protekcionizmussal szembeni állásfoglalásaként pedig kijelentette,

3 Alfred Krammer, „Reforming Europe under Pressure”, *IMF Blog*, 2026. április 17., <https://www.imf.org/en/blogs/articles/2026/04/17/reforming-europe-under-pressure>.

4 Babos András, „Itt a friss európai GDP-rangsor”, *Portfolio*, 2026. április 30., <https://www.portfolio.hu/gazdasag/20260430/itt-a-friss-europai-gdp-rangsor-833838>.

hogy az IMF-nek is ezt kellene tennie: legyen „bástyá” az unilaterális erősödésével szemben. Szerinte ugyanis a kereskedelmi protekcionizmus nem képes megoldani a globális egyensúlytalanságokat, helyette a stabil, racionális és kiszámítható együttműködésre van szükség. Ezzel a jegybankelnök is annak az egyre erősödő aggodalomnak adott hangot, amely a világgazdaságnak az Egyesült Államok és Izrael Irán elleni háborúja, valamint a súlyosbodó energiaválság következtében várható kilátásaival kapcsolatban fogalmazódik meg.⁵ A gyorsan változó nemzetközi gazdasági környezet megköveteli, hogy az IMF tovább erősítse a gazdasági felügyeleti szerepét: adjon adekvát szakpolitikai ajánlásokat a növekvő kockázatok elkerülésére vonatkozóan, mozdítsa elő a tagországok közötti makrogazdasági politikák erőteljesebb kommunikációját és koordinációját, valamint őrizze meg a globális gazdasági és pénzügyi stabilitást.

Peking már régóta igyekszik magát a globális Dél érdekeinek a képviselőjeként pozícionálni, és vezető szerepre törekszik a multilaterális intézményekben is. Ennek megfelelően Pan kitért a régóta várt IMF-reform fontosságára is. Mint elmondta, a tagállami kvótarendszer és a szavazati struktúra nem tükrözi megfelelően a 21. század tényleges gazdasági erőviszonyait. A feltörekvő gazdaságoknak (pl. Kína, India, Brazília) a világgazdaságban betöltött szerepe ugyanis jelentősen megnőtt, míg a hagyományosan domináns nyugati országoké arányaiban csökkent. E gazdasági változások azonban nem jelennek meg a kvótákban és a szavazati arányokban, így a fejlődő világ jelentősen alulreprezentált a gazdasági súlyához képest.⁶ A reformtörekvések célja, hogy ez a helyzet megváltozzon, és nagyobb teret kapjon a globális Dél képviselője. Ahogy Pan fogalmazott: elő kell mozdítani a globális kormányzási rendszer reformját, erősíteni kell a fejlődő országok hangját, és elő kell segíteni egy igazságosabb és nyitottabb globális gazdasági és kereskedelmi rend kialakítását.⁷

A kínai pénzügyminiszter, Lan Fo-an pedig a Világbank részvényesi reformjának a szükségességét hangsúlyozta, valamint azt, hogy a szervezet az eddigieknél nagyobb összegekkel finanszírozza a fejlődő országok infrastruktúra-

5 Ralph Jennings, „China Presses IMF for Quota Reform, Better Surveillance of Advanced Economies”, *South China Morning Post*, 2026. április 20., <https://www.scmp.com/economy/global-economy/article/3350718/china-presses-imf-quota-reform-better-surveillance-advanced-economies>.

6 A jelenleg az USA 16,5%-nyi szavazati részesedéssel rendelkezik, míg a világ második legnagyobb gazdasága, Kína 6, a harmadik, India pedig 2,63%-kal, de például Afrika egésze összesen 5%-os szavazati aránnyal bír. Ugyanakkor a jelenlegi szabályozás szerint minden, az IMF-et érintő fontos kérdés eldöntése (pl. kvótareform) 85%-os többséghez kötött, így az USA egymaga blokkoló kisebbséget tud alkotni a legjelentősebb, stratégiai kérdésekben.

7 „Governor Pan Gongsheng Attends the 53rd Meeting of the International Monetary and Financial Committee”, *The People's Bank of China*, 2026. április 18., <https://www.pbc.gov.cn/en/3688110/3688172/2026/2026041723165939377/index.html>.

fejlesztését, az üzleti környezet javítását és a munkahelyteremtést. Ugyanakkor hazája mélyebb együttműködésére és aktív részvételére is ígéretet tett.⁸

Az adósságkezelés szintén a tavaszi ülések egyik legfontosabb, ám kevésbé kiemelt geopolitikai témája. A fejlődő országok jelentős része az adósságállományának a növekedésével, a finanszírozási költségei emelkedésével és a devizatartalékaik sérülékenységevel kénytelen szembenézni. Ebben a helyzetben pedig az IMF-programok, az adósság-átütemezések és a hitelezői koordinációk nem pusztán pénzügyi stabilizációs eszközök, hanem külpolitikai befolyásszerzési csatornák is. A fő kérdés az, hogy ki határozza meg a válságkezelés szabályait: a nyugati hivatalos hitelezők, Kína, a multilaterális intézmények vagy a magánhitelezők. Ezért az IMF-reform és az adósság-átláthatóság körüli viták is a globális Dél feletti befolyásért folytatott verseny részét képezik. Amelyik fél képes finanszírozást, adósságkönnyítést vagy szerkezet-átalakítási megoldást kínálni, az politikai mozgásteret is nyer. Összességében kijelenthető, hogy Peking a protekcionizmus kritikáján és a kvótareform követelésén keresztül a meglévő intézmények keretein belül törekszik a globális súlyának a növelésére.

VISSZA A KEZDETEKHEZ

Donald Trump a második elnöksége megkezdése óta a hagyományos nemzetközi szervezetek (ENSZ, NATO, IMF és Világbank) reformjait sürgeti, hogy azok jobban illeszkedjenek az Egyesült Államok által elképzelt új világképhez. Scott Bessent pénzügyminiszter pedig már 2025-ben jelezte, hogy a Bretton Woods-i intézmények kevésbé aktív szerepvállalást látnák megfelelőnek. Ugyanis szerinte az IMF túlterjeszkedett a hagyományos feladatain, és a globális gazdaság felügyelete helyett „klímaváltozással, gender- és társadalmi kérdésekkel” foglalkozik. A Világbanknak szintén az eredeti céljaihoz való visszatérést, illetve az erőforrásainak az azokra történő hatékonyabb felhasználását javasolta, ugyanakkor kijelentette, hogy az energiával kapcsolatos fejlesztési stratégiát kellene mindenek fölé helyeznie.⁹ Bessent az IMF 2026. tavaszi ülésén ismét azt hangsúlyozta, hogy a Bretton Woods-i intézményeknek vissza kellene térniük az eredeti céljaikhoz. Washington azonban a fejlesztési intézmények funkciójának

8 „Lan Fo'an Attends 113th Meeting of the WBG-IMF Development Committee”, *Ministry of Finance, the People's Republic of China*, 2026. április 18., http://www.mof.gov.cn/en/news/mn/202604/t20260418_3987866.htm.

9 Daniel Fletley, „Bessent Says US Backs IMF and World Bank, While Calling for Reforms”, *Bloomberg*, 2025. április 23., <https://www.bloomberg.com/news/articles/2025-04-23/bessent-says-us-backs-imf-world-bank-while-calling-for-reforms>.

az újraértelmezésével elsősorban nem azt kívánja elérni, hogy politikamentessé váljanak, inkább azt, hogy jobban az amerikai érdekekhez és stratégiai célokhoz igazodjanak.

Az amerikai álláspont szerint a Világbanknak a szegénység csökkentését, a növekedés támogatását, az energia-hozzáférés bővítését és a fejlődő országok önállóságának az erősítését kellismét a fő prioritássá tennie. Amunkahelyteremtés kulcsfontosságú a gazdasági növekedéshez és a stabilitás eléréséhez, ezért a szervezetnek módosítania kell a 45 százalékos klímafinanszírozási célján, mivel az jelentős hatékonyságvesztést okoz, és torzítja a gazdasági döntéshozatalt. Ugyanakkor az energiatechnológiák terén támogatnia kell mindegyiknek a fejlesztését (all-of-the-above), például a megfizethető és megbízható források közül a földgázra vonatkozó korlátozások megszüntetésével.¹⁰ Ez a megközelítés a korábbi klímaorientált fejlesztéspolitika kritikája mellett egy geopolitikai célt is rejt, elsősorban a kritikus ásványok vonatkozásában. Azok ugyanis központi szerepet játszanak a gazdasági növekedésben, a technológiai vezető szerepben és az országok gazdasági biztonságában, így a Világbanknak támogatnia kellene az ellátási láncok diverzifikálását segítő programokat.

Manapság a kritikus ásványok, az energia-infrastruktúra, a nukleáris energia és az ellátási láncok váltak a legfontosabb geopolitikai témákká. Márpedig a ritkaföldfémek és néhány más kritikus ásvány terén Kína jelentős dominanciával rendelkezik: 2025-ben a globális ritkaföldfém-kitermelés mintegy 60-70 százaléka az országon belül zajlott, míg a finomítás és a szétválasztás tekintetében a kínai részesedés elérheti a 90-91 százalékot is.¹¹ Így a ritkaföldfémek (különösen az exportkorlátozásuk) komoly mozgásteret és befolyást biztosítanak Kínának a kereskedelmi és a geopolitikai kérdésekben, továbbá meghatározó szerepet az USA-val és a fejlett Nyugattal szemben.¹² Amennyiben Washingtonnak sikerül új profilt adnia a Világbank tevékenységének, akkor az nemcsak fejlesztéspolitikai, hanem geoökonómiai eszközzé is válhat, egy olyan intézménnyé, amelyen keresztül az Egyesült Államok csökkenteni tudja a fejlődő országok kínai függőségét.

10 „Secretary Bessent IMFC-DC Statement”, *U.S. Department of the Treasury*, 2026. április 15., <https://home.treasury.gov/news/press-releases/sb0442>.

11 Tae-Yoon Kim *et al.*, „With New Export Controls on Critical Minerals, Supply Concentration Risks Become Reality”, *International Energy Agency*, 2025. október 23., <https://www.iea.org/commentaries/with-new-export-controls-on-critical-minerals-supply-concentration-risks-become-reality>.

12 Goreczky Péter, „Ritkaföldfémek és egyéb ütőkártyák a globális hatalmi játszmban”, *Magyar Külügyi Intézet*, 2025. augusztus 28., <https://hiia.hu/wp-content/uploads/2025/09/Goreczky-Ritkafoldfemek-es-egyeb-utokartyak-a-globalis-hatalmi-jatszmban.pdf>.

ÖSSZEGZÉS

Az IMF ülései ma már nem csupán a száraz számokról és a közgazdasági modellekről szólnak: idén tavasszal a Bretton Woods-i intézmények már a geopolitikai események egyik fő színterévé váltak. Ennek megfelelően – ahogy arról már szó volt – az áprilisi WEO is lényegében kizárólag a geopolitikával foglalkozott. A jelenleg zajló konfliktus elhúzódása és az energiapiaci bizonytalanság fennmaradása növeli annak a kockázatát, hogy az IMF kedvezőtlenebb forgatókönyvei váljanak irányadóvá.¹³ Krisztalina Georgieva, az IMF vezérigazgatója szerint a közel-keleti háború globális, aszimmetrikus gazdasági sokkot okoz, amely az energiaárakon és az ellátási láncokon keresztül tartósan rontja a növekedési kilátásokat, és még béke esetén is maradandó hatása lesz. Egyben arra figyelmeztetett, hogy a protekcionista, egyoldalú válaszlépések tovább súlyosbítják a helyzetet. Összességében tény, hogy a közel-keleti geopolitikai fejlemények súlyos makrogazdasági és pénzügyi következményekkel sokkolják a világgazdaságot, miközben a geopolitika által okozott tartós bizonytalanság a globális gazdaság „új normalitásává” vált.¹⁴

Különösen igaz ez Európára. 2022-után az Európai Unió most újból ismerős helyzetbe került: ezúttal a közel-keleti háború következtében kialakuló energiapiaci sokk fenyegeti. Az újabb geopolitikai konfliktus ismét a növekedés lassulását vonhatja maga után, és az Európa minden államát érinteni fog. Sőt, a súlyosabb forgatókönyv szerint az EU a recesszióhoz is közel kerülhet, miközben az infláció megközelítheti az 5 százalékot. A döntéshozóknak ezért gyorsan és célzottan kell reagálniuk, mert az egyre kiszámíthatatlanabbá váló világban, ahol a sokkok már mind sűrűbben és összetettebben térnek vissza, az stratégiai előny is lehet. A geopolitikai és a gazdasági válságokkal szembeni ellenálló képesség megerősítésére olyan reformokra van szükség, amelyek csökkentik a sérülékenységet, de nem pazarolják el az erőforrásokat.

A geopolitika nemcsak a gazdasági előrejelzéseknek került a fókuszpontjába mint alapvető és meghatározó alakító tényező, hanem magában az intézményrendszerben is egyre hangsúlyosabban jelentkezik a geopolitikai versengés. Az IMF fórumain tapasztalható konszenzushiány is arra utal, hogy a

13 Az Egyesült Arab Emírségek bejelentette, hogy május 1-jével kilép az OPEC-ből, Trump elnök pedig meghosszabbította a Hormuzi-szoros elleni blokádot. A két bejelentés hatására az olaj ára ismét kilőtt, és a háború során a legmagasabb szintre, 125 dollár környékére emelkedett, majd visszaállt a 100–110 dollár közötti sávba.

14 „Press Briefing Transcript: International Monetary and Financial Committee, Spring Meetings 2026”, *International Monetary Fund*, 2026. április 17., <https://www.imf.org/en/news/articles/2026/04/17/tr-04172026-transcript-imfc-press-briefing-spring-meetings-2025>.

globális gazdasági kormányzás hagyományos mechanizmusai nehezen tudnak alkalmazkodni a fokozódó geopolitikai blokkosodáshoz. Kína és az Egyesült Államok egyaránt a Bretton Woods-i intézményrendszer reformját sürgetik, de eltérő célokkal és logikával, a saját pozíciójuk erősítésével kívánják azt átalakítani és az új geopolitikai realitásokhoz adaptálni.

**MAGYAR
KÜLTÜGYI
INTÉZET**